

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Pro quibus in S. Cœna orandum, gratiæque agendæ sint, ac primò pro
viuentibus 90

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

& flagitiis perseverandi, vitamque Deo è diametro contrariam transgredi, in qua nihilominus perpetuò perdurant. Maximo perè igitur necessarium est Ecclesiis Christi, & fidelibus eorum ministris, vt istum errorem perpetuo redarguant & oppugnent.

Pro quibus in S. Cœna preces & gratiarum actiones fieri debeant: ac primum de viventibus.

CAP. XC.

QUOD in officio S. Cœnæ pro omnibus hominibus orandum sit, fidelibus & infidelibus, amicis & hostibus: & tamen ordine seruato, vt pro domesticis fidei, & pro ordinariis magistratibus principaliter supplicationes fiât, de hoc nulla cõtrouersia est, in verbis scilicet. Verbis enim fatentur Aduersarij id faciendum esse, verum in Libro ordinatum est, vt rectè videlicet in spiritu & veritate etiam perficiatur. De hoc solo controuertitur, quomodo & ratione id fieri, quorumque nomina ibi numerari & exprimi debeant. Nam liber Reformationis iuxta doctrinam & exemplum Domini nostri Iesu Christi, & Apostolorum eius, veterisque Ecclesiæ consuetudinem ordinauit, vt Oratio ista & gratiarum actio tanquam cõmunis totius populi, qui præsens adest, in communi lingua & clara voce ad intellectum præsentium peragatur. Eam verò Aduersarij in peregrina lingua, vocèque tam pressa ac submissa seruant, vt interdum vix semetipsos exaudire queant, taceo quod populus aliquid percipiat & intelligat: id quod, vt iam antea demonstratum est, cum instituto & expresso mandato Domini, omniumque priscarum Ecclesiarum consuetudine & exemplo directè pugnat.

Secundò, Solebant olim veteres in S. Officio nomina Episcoporum & presbyterorum, eorumque qui oblationem suam ad S. Cœnam attulerant, aliorum denique, si eius aliqua rationabilis causa suberat, peculiariter & expressè recitare: quod D. Cyprianus appellat, Offerre nomina: Vide Epist. 14. lib. 3. de nominibus Presbyterorum quæ olim coram populo nominabantur, vide Epistolam 137. Augustini de Bonifacio Presbytero. De nominibus eorum qui oblationem suam attulerunt, cap. 2. in Epistola Innocentij primi ad Decentium Episcopum Lugubinum, De reliquis in citato loco Cypriani.

Iam verò hæc nominum recitatio necessaria non est, quare nec in Liturgia Dionysij, vlla eius mentio habetur. Quoniam igitur Aduersarij penitus eam interciderere permiserunt, publicam nempe recitationem nominum coram vniuersa multitudine: neque adhuc istis præsertim temporibus constet, quomodo ad ædificationem aliquid constare possit, idcirco, vt quæ alioqui necessaria non sit, est prætermissa.

Postremò accusant Aduersarij Librum propterea quod expref-

Sam Papæ nominationem in S. Cœna nõ ordinavit. Ad quod respõde-
mus: Veteres neminẽ præter ordinarium Episcopũ nominarunt. Græci
adhuc nostro tempore solum Archiepiscopum nominant. Quod si an-
tiquum Canonem hac de re agentem inspicere, suamque illi authorita-
tem relinquere vellent, qui scil. expressẽ nominandi sint, quem Cy-
prianus quoque citat, lib. 1. Epist. 9. & lib. 3. Epist. 14. & 16. hanc re-
prehensionem sine dubio intactam reliquissent.

Haçtenus de Oratione pro viuis, atque eorum nominatione.

*De memoria & nominatione defunctorum
Sanctorum.*

C A P. X C I.

N hoc Articulo taxant Aduersarij Librum quod non ordi-
navit, memoriam haberi animarum, qua cum signo fidei
hinc discesserunt.

Responsio.

Lib. 2.
Epistola.
6.
Lib. 4.
Epistola.
5.

Verum est, quod antiqui soliti fuerint apud S. Cœnam sanctorum
Martyrum, reminisci, & quemadmodũ Cyprianus scribit, sacrifi-
cia pro illis offerre, hoc est pro donis in eos collatis victoriæque, quam
ex gratia & auxilio eius contra diabolum & mundum obtinuerunt, gra-
tias agere: ac postmodum quorundam nomina, quò firmior eorum me-
moriam inter Christianos conseruaretur, loco & ordine suo in S. officio
recitare, idque ex tribus causis, quas Dionysius recenset.

Prima est, Vt & nos ad imitandum beatissimum illorum habitum,
atque ad diuina appetenda præmia prouocemur ac ducamur.

Secunda, Vt contestatio fiat, sanctos non mortuos, sed in diuinam
penitus vitam ex morte translatos esse: eorumque memoria non hu-
mano more in phantasia tantũ inani, eius partis vbisedes memoriæ est,
sed sacratiore quodam modo iuxta eam quam in Domino intelligimus,
preciosam & nunquam migrantem scientiam eorum qui in Dei imagi-
nem excessere, atque in Deo consummati sunt, celebretur.

Tertia, Ad indicandam sanctorum indiuiduam coniunctionem vni-
onemque altissimam & sacratissimam, quam habent cum Christo Do-
mino.

Contra
Faustum
Mani-
cheum
lib. 20. c.
21.

Tribus hisce causis D. Augustinus quartam adiungit, dicitque popu-
lum Christianum memorias Martyrum religioso solennitate concele-
brare, & ad excitandam imitationem, & vt meritis eorum consocietur,
atque orationibus adiuuetur, id quod tum demũ fit, cum fidem eorum
verè imitamur: vt supra indicatum est in articulo de inuocatione San-
ctorum. De hac re videre est libros Dionysij de Ecclesiastica Hierar-
chia, in explicatione mysterij Eucharistiæ. Item apud D. Augustinum,
lib. 8.